

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/41/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217219746
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217219746.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej, a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: ARX, s.r.o., so sídlom Školská 50, 946 03 Kolárovo, IČO: 36 009 041, zastúpeného: JUDr. Alena Bábiková, advokátka so sídlom Vyšehradská 4, 851 06 Bratislava, proti žalovaným: 1. JUDr. J. Y., T. úpadcu P., a. s., so sídlom I. XX, XXX XX P., 2. Y., s.r.o., T. XXX 04 P., IČO: 35 XXX XXX, zastúpenému: JUDr. Adrián Iványi, advokát, so sídlom Hodská 2359/64, 924 01 Galanta, 3. STING 2000, s.r.o., so sídlom Priemyselný areál 2779, 946 03 Kolárovo, IČO: 36 532 061, 4. JUHOMETÁL s.r.o., so sídlom Priemyselný areál 3858, 946 03 Kolárovo, IČO: 36 548 928, 5. MOPED-Slovakia, s.r.o., so sídlom Galvaniho 16/A, 821 04 P., IČO: 35 763 582, 6. EXAL s.r.o., so sídlom Hadovská cesta 5, 945 01 Komárno, IČO: 45 715 815, zastúpenému: JUDr. Peter Kubik, advokát, s.r.o., so sídlom Poľná cesta 966/9, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 869 295, 7. ONDaBECK, s.r.o., so sídlom Priemyselný areál, 946 03 Kolárovo, IČO: 34 105 107, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. septembra 2019 č.k. 7C/60/2017-327, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaní v druhom a šiestom rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi každý v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovaným v prvom, treťom, štvrtom, piatom a siedmom rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % v prospech žalovaného v rade 2. spoločnosti PEMAR, s.r.o. a žalovaného v rade 6. spoločnosti EXAL, s.r.o. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 123, § 132 ods. 1, 2, § 129 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 137, § 167 ods. 1, 3, 4, § 154, § 191, § 215 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

1.2. Zistil, že bol vykonaný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností pre okres KN, obec a k.ú. Q. pod V-XXX/XX na základe zmluvy o vložení nepeňažného vkladu uzavretej dňa 28.11.1996 medzi spoločnosťou P., a.s., ako vkladateľom a žalobcom, spoločnosťou D., s.r.o. Na majetok spoločnosti P., a.s., bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5K/323/1999 zo dňa 30.05.2000 vyhlásený konkurz. Správca JUDr. I. N. zostavil súpis podstaty ku dňu vyhlásenia konkurzu. Na strane 2 v časti majetkové účasti na iných obchodných spoločnostiach bolo uvedené, že úpadca je spoločníkom spoločnosti D., s.r.o. na základe nepeňažného vkladu v hodnote 20.000,- SKK a peňažného vkladu v sume 10.000,- SKK. Konštatoval, že podľa § 18 ods. 2 ZKV ten, kto mal vec patriacu do podstaty, bol povinný to oznámiť správcovi, len čo sa dozvedel o vyhlásení konkurzu, a umožniť mu, aby sa vec zapísala do súpisu a odhadla; inak zodpovedal za škodu tým vzniknutú. Žalobca týmto spôsobom

nepostupoval, správcovi neoznámil, že má zapísané nehnuteľnosti, pozemky a stavby vo okrese Q. v obci a katastrálnom území Q. vedené na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXXX, XXXXX, XXXX, ktorých hodnota nepomerne prevyšovala hodnotu nepeňažného vkladu 20.000,- SKK. Preto správca postupoval správne, keď do súpisu podstaty ku dňu vyhlásenia konkurzu na strane 2. v časti majetkové účasti na iných obchodných spoločnostiach poukázal na to, že úpadca je spoločníkom žalobcu, na základe nepeňažného vkladu. Správca podal dňa 27.11.2000 návrh na určenie neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti D., s.r.o. zo dňa 28.11.1996. Krajský súd v Nitre rozhodnutím č.k. 18Cb/73/00-207 zo dňa 26.06.2003 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/125/03 zo dňa 11.03.2004, určil, že uvedená zmluva je neplatná. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2004. Súd prvej inštancie konštatoval, že súdy v uvedených rozhodnutiach ustálili, že došlo k uzatvoreniu absolútne neplatného právneho úkonu, ktorým bola snaha nehnuteľnosti z vlastníctva úpadcu P., a.s. v konkurze, dňa 08.12.1996 vložiť ako nepeňažný vklad do majetku spoločnosti D., s.r.o., v niekoľko desiatok miliónovej hodnote za nepatrný zlomok ich skutočnej hodnoty. Na základe tejto skutočnosti mal súd prvej inštancie jednoznačne za to, že nehnuteľnosti, ktoré na základe neplatnej zmluvy prešli do majetku žalobcu, ku ktorému prevodu bol KÚ SK Q. povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu pod V-XXX/XX, tvorili bez zmeny vlastníctvo úpadcu P., a.s., keďže rozhodnutím súdov došlo k obnoveniu pôvodného vlastníckeho práva spoločnosti P., a.s., tak, ako keby k uzatvoreniu zmluvy nedošlo. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, a preto žalobu o určenie jeho vlastníckeho práva zamietol.

1.3. K námietke žalobcu, podľa ktorej na základe rozhodnutí KS NR a NS SR bol vykonaný vklad pod V-2240/2004, ktorým došlo k obnoveniu vlastníckeho práva spoločnosti P., a.s. v konkurze, a dňa 28.08.2002 došlo k ďalšej zmene týkajúcej sa nehnuteľností, niektorých parciel v dôsledku schválenia príklepu, čo bolo nesprávne, súd prvej inštancie uviedol, že narovnaké skutočnosti poukázal aj Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, rovnako vo svojom Oznámení o vybavení sťažnosti z dňa 28.03.2006. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že pre účely určenia vlastníckeho práva má konštitutívny charakter rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 18Cb/73/00-207 zo dňa 26.06.2003 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/125/03 zo dňa 11.03.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2004 o tom, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti D., s.r.o., je absolútne neplatná, na základe čoho nastal právny stav, ako keby účastníci tejto zmluvy ani túto zmluvu neuzatvorili, čím došlo zo zákona k obnoveniu pôvodného vlastníckeho práva spoločnosti P., a.s., v konkurze. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za nepochybné a zrejmé, že k postupným prevodom predmetných nehnuteľností došlo vychádzajúc z citovaného rozhodnutia KS NR v spojení s NS SR. V prvom rade správca konkurznej podstaty, v rámci realizácie výkonu svojich povinností, odpredal označené nehnuteľnosti za dohodnutú cenu z vlastníctva spoločnosti P., a.s., v konkurze, kupujúcemu spoločnosti PEMAR, s.r.o., zmluvou zo dňa 05.10.2005 v spojení s opravnou doložkou zo dňa 10.10.2005, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod V-3638/2005 dňa 10.10.2005, bez tiarch v rámci plánu speňažovania konkurznej podstaty a v súlade s Opatrením KS Bratislava zo dňa 29.04.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2002. Následná zmluva týkajúca sa predmetných nehnuteľností bola zmluva o zriadení záložného práva uzavretá medzi spoločnosťami PEMAR, s.r.o., a STING 2000, s.r.o., ktorej vklad bol povolený pod V-4237/05, a postupne nadväzovali jednotlivé prevody pod číslami V-3085/05, V-4354/05, V-4220/07, V-6044/07. Súd prvej inštancie prihliadol na zásadu zachovania platnosti právnych úkonov v zmysle rozhodnutia II. ÚS ČR 3/06 (Obč. zák. pre prax I. diel strana 454, 456, 463, rovnako Z. - L. komentár k Obč. zák. I. diel strana 250), z ktorých mal za zrejmé, že už na základe jedného prevodu zo strany SKP so súhlasom konkurzného súdu na PEMAR, s.r.o. a následných prevodov, resp. následných nakladaní s nehnuteľnosťou (zriadením záložného práva), je potrebné mať za to, že tieto právne úkony sú platné.

1.4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 251 a § 262 ods. 1 CSP, keďže žaloba bola zamietnutá a procesne úspešnou strane sporu sa stali žalovaní, z ktorých len žalovaní v rade 2. a 6. rade si uplatnili nárok na náhradu trov konania, preto im priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

2.1. Žalobca podal proti rozsudku prvej inštancie v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Považoval za nesprávne zistenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého v úpadca je spoločníkom žalobcu na základe nepeňažného vkladu, a podľa § 18 ods. 2 ZKV mal povinnosť oznámiť správcovi, že má vec patriacu do konkurznej podstaty. Tvrdil, že Krajský súd v Nitre rozhodol o neplatnosti

zmluvy o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti žalobcu až 20.06.2003 a rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.05.2004, preto žalobca v roku 2000 nemal vedomosť o tom, že by mal vec patriacu do konkurznej podstaty. Zopakoval argumentáciu, podľa ktorej bol správca povinný podľa § 19 ZKV vec zapísať do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inou osobou a tvrdil, že nehnuteľnosti do dnešného dňa nie sú zapísané do súpisu, pričom súd prvej inštancie sa s tým nevysporiadal. S poukazom na rozhodnutia súdov ČR sp.zn. 29 Odo 850/2001, 22Cdo 2141/2001 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Obo 39/2014 tvrdil, že z nich vyplýva, že SKP postupoval v rozpore so zákonom a preto sú jeho úkony absolútne neplatné. Preto veritelia odvolali správcu JUDr. N. z funkcie správcu a za nového správcu bol menovaný JUDr. T.. Namietal, že súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o rozhodnutie KS v Nitre v spojení s rozhodnutím NS SR, hoci správca nie je aktívne legitimovaný na podanie iných žalobných návrhov ako tých, ktoré uvádza zákon o konkurze a vyrovnaní. Aj keď záznam do katastra nehnuteľností má len evidenčný charakter, originál listu vlastníctva preukazuje, kto je vlastníkom nehnuteľností a existujú rozhodnutia správnych orgánov o tom, že zápis záznamom bol porušený zákon. Namietal voči skutkovému zisteniu, podľa ktorého správca odpredával nehnuteľnosti v súlade s opatrením KS Bratislava z 29.04.2002, keďže sporné nehnuteľnosti boli zapísané záznamom až v roku 2004. K odvolaniu pripojil Opatrenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5 K 323/99 z 29.04.2002 a vyjadrenie JUDr. E. T.

3. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na Oznámenie Krajského súdu v Bratislave k sp.zn. 7C 66/2008 zo dňa 20.12.2010, z ktorého citoval. Uviedol, že aktívnu legitimáciu JUDr. N., správcu úpadcu P., a.s., potvrdili vo svojich rozhodnutiach Krajský súd v Nitre a Najvyšší súd SR. Nakoľko na katastrálny úrad bola podaná sťažnosť, ktorá bola vybavená, je presvedčený, že všetky vklady vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam sú platné a účinné. S napadnutým rozsudkom súhlasil, žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil a priznal mu náhradu trov konania.

4. Žalovaný v 6. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na vykonané dokazovanie a uviedol, že žalobca nemá žiaden právny záujem na výsledku tejto určovacej žaloby. Ak by aj súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaní nadobudli sporné nehnuteľnosti v rozpore so zákonom, nemohol by vysloviť, že ich vlastníkom je žalobca, ktorý odvodzuje svoje domnelé vlastníctvo od zmluvy o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti žalobcu z roku 1996, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, že je absolútne neplatná. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. Vo veci vedenej na Okresnom súde Q. pod sp.zn. 7C/411/2015 sa žalobca svojim podaním zo dňa 27.07.2015 doručeným dňa 28.07.2015 domáhal určenia vlastníctva. Uznesením zo dňa 1. júna 2017 č.k. 7C/411/2015-35 bol tento návrh žalobcu vylúčený na samostatné konanie a následne zapísaný do registra pod sp.zn. 7C/60/2017. Z obsahu žaloby vyplývalo, že žalobca sa domáha určenia vlastníctva voči žalovaným v 1. až 5. rade, pričom ešte v konaní sp.zn. 7C/66/2008 bol okruh subjektov na strane žalovaného rozšírený na šesť (žalovaný v 6. rade F. s.r.o.). V priebehu konania žalobca navrhol prístupenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného, o ktorom návrhu súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 7. augusta 2019 č.k. 7C/60/2017-293 (N., s.r.o.).

8.2. Žalobca sa po zmene žalobného návrhu podanej pred doručením žaloby žalovaným domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných Okresným úradom Q., Katastrálny odbor: na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., a to parcel registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape, a to parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 151 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 283 m², so stavbou - úpravovňa vody so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 53 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 833 m², so stavbou - plynofik. kotolňa so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 156 m², so stavbou - sklad so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 251 m², so stavbou - trafostanica so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 275 m², so stavbou - vzorkovňa a príst. so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1327 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 487 m², so stavbou - sklad horľ. a príst. so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2161 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3459 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2308 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 356 m², so stavbou - vrátnica so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 796 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 644 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5840 m², so stavbou - hala M1 s príst. so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 836 m², so stavbou - sklad obalov so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 480 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1054 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 316 m²,

- na liste vlastníctva č. XXXXX, pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to: parc.č. XXXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 3103 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1279 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 909 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1154 m², parc.č. XXXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 5685 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6034 m², so stavbou - X. M2 s prístavbou so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 721 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1217 m²,

- na liste vlastníctva č. XXXXX. pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to: parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 43 m², so stavbou so súpisným číslom XXXX, parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 415 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 917 m², parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 13 m²,

- na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to: parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1060 m²,

- na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to: parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 356 m²,

- na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Q., obec a katastrálne územie Q., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to: parc.č. XXXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 480 m².

8.3. Žalobca tvrdil, že na základe rozhodnutia Krajského súdu v Nitre v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR o tom, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti D., s.r.o. je absolútne neplatná, bol vykonaný záznam v katastri nehnuteľností, ktorý bol v rozpore so zákonom. Správca úpadcu P., a.s., vykonal protizákonné úkony, ktorými došlo k prevodu nehnuteľností na žalovaného v 2. rade a následne došlo k ďalším právnym úkonom o prevode vlastníctva.

8.4. Žalovaný v 1. rade namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu. Žalovaný v 2. rade poukázal na rozhodnutia, ktoré boli vydané Krajským súdom a Najvyšším súdom SR, ako i na rozsudok Okresného súdu Q. v konaní vedenom pod sp.zn. 7C/66/2008. Tým považoval všetky tvrdenia žalobcu za vyvrátené, prípadne za irelevantné. Žalovaný v 3. rade tvrdil, že ako kupujúci nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam riadne zapísaným do KN. Žalovaný v 4. rade sa k veci nevedel vyjadriť, poukázal na skutočnosť, že nehnuteľnosť riadne zakúpil. Žalovaný v 5. rade sa k žalobe nevyjadril. Žalovaný v 6. rade považoval žalobu po skutkovej a právnej stránke za nepodloženú a nedôvodnú, keďže žalobca sa domáha vlastníckeho práva na základe neplatnej zmluvy. Tvrdil, že vlastnícke právo nadobudol v rámci bežného obchodného styku a dobromyseľne. Žalovaný v 7. rade sa k veci nevedel vyjadriť, pozemok nadobudol zámenou pozemku, ktorý bol riadne zapísaný v katastri.

8.5. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

9. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

11. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že je vlastníkom sporných nehnuteľností. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti D., s.r.o. zo dňa 28.11.1996, od ktorej žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo, bola v súdnom konaní určená absolútne neplatným právnym úkonom. Na základe uvedenej skutočnosti dospel k záveru, že žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností a žalobu o určenie jeho vlastníckeho práva zamietol. S uvedeným záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania vzhľadom na plný úspech žalovaných v 2. a 6. rade v spore. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok po právnej aj skutkovej stránke riadne odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov rozsudku v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku vychádza z doterajšieho ustanovenia § 80 písm. c) OSP. Zachováva základné predpoklady určovacej žaloby, ktorými sú vecná legitímácia a existencia naliehavého právneho záujmu. Významným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je však aj preukázanie, že žalobca nadobudol vlastníctvo v súlade s platným právom. V danej veci bolo nesporné, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti D., s.r.o. zo dňa 28.11.1996 bola absolútne neplatná, pričom jej neplatnosť vyslovil súd rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2004. Z neplatného právneho úkonu nevznikajú práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva platnému právnemu úkonu. Z uvedeného dôvodu z neplatnej zmluvy nenadobudol žalobca vlastníctvo tak, ako to stanovuje ustanovenie § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo odôvodňovalo záver, podľa ktorého bolo žalobu potrebné zamietnuť.

13. Podstatou odvolania žalobcu boli námietky voči skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie a ich právneho vyhodnotenia vo vzťahu k postupu správcu úpadcu P., a.s., pri speňažovaní sporných nehnuteľností. Tieto námietky odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Predmetom konania totiž nebolo posúdenie správnosti postupu správcu pri speňažovaní. Predmetom konania bolo určenie vlastníctva žalobcu, pričom skutočnosť, že zmluva o vložení nepeňažného vkladu do spoločnosti žalobcu zo dňa 28.11.1996 bola neplatná, bola v konaní preukázaná právoplatným rozhodnutím súdu. Vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu o určení neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie oprel svoje rozhodnutie o rozhodnutie KS v Nitre v spojení s rozhodnutím NS SR, hoci správca nie je aktívne legitimovaný na podanie iných žalobných návrhov ako tých, ktoré uvádza zákon o konkurze a vyrovnaní. Aktívnu vecnú legitímáciu správcu v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 18Cb/73/2000 bol povinný vyhodnotiť konajúci súd a vzhľadom k tomu, že žalobe vyhovel je zrejmé, že správca považoval za aktívne vecne legitimovaného na podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o vložení nepeňažného vkladu. Na druhej strane postup správcu v konkurznom konaní, osobitne pri speňažovaní majetku, je pod dohľadom konkurzného súdu. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal aj námietkami žalobcu voči postupu správcu pričom si vyžiadal informácie aj od konkurzného súdu. Z nich mal preukázané, že postup správcu bol v súlade so zákonom. Odvolací súd sa zisteniami súdu prvej inštancie stotožnil, dodáva však, že vzhľadom na záver, podľa ktorého žalobca nepreukázal

nadobudnutie vlastníctva sporných nehnuteľností, nemali pre rozhodnutie vo veci podstatný význam. Ani tvrdenie žalobcu, ktorý s poukazom na rozhodnutia súdov ČR sp.zn. 29 Odo 850/2001, 22Cdo 2141/2001 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Obo 39/2014 tvrdil, že SKP postupoval v rozpore so zákonom a preto sú jeho úkony absolútne neplatné, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Ani prípadná neplatnosť úkonov správcu pri speňažovaní sporných nehnuteľností by totiž, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, nemala za následok nadobudnutie vlastníctva žalobcom.

14. Žalobca v priebehu odvolacieho konania doručil podanie zo dňa 21.09.2020, ktorým navrhoval opravu zrejmej nesprávnosti rozsudku a to označenia nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania. Pritom poukázal na svoje podanie zo dňa 02.08.2019, ktorým navrhol, aby súd prvej inštancie pripustil do konania žalovaného v 7. rade. Zároveň priložil podanie zo dňa 02.08.2019. Zo spisu odvolací súd zistil, že priložené podanie zo dňa 02.08.2019 nie je totožné s podaním zo dňa 02.08.2019 založeným na č.l. 272 spisu. Napriek uvedenému zistil, že v súvislosti so svojím návrhom na vstup žalovaného v 7. rade do konania, žalobca menil žalobný návrh, čo súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku pri uvádzaní, čo je predmetom konania, nezohľadnil. Uvedené pochybenie súdu prvej inštancie odvolací súd odstránil tak, že v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol žalobný návrh tak, ako ho žiadal žalobca podaním na č.l. 272 spisu vo vzťahu ku žalovanému v 7. rade (bod 8.2.).

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovaným v 2. a 6. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi každému v rozsahu 100 % z dôvodu, že boli v odvolacom konaní úspešní. Žalovaným v 1., 3., 4., 5. a 7. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a podľa obsahu spisu im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).